

milia celui dispărut și pe care organizarea, măcar pentru a-și respecta firma, trebuia să le prevadă și să le regiseze pînă la ultimele amănunte. Nu-i desul să rominizăm firma : trebuiesc formați și dresați oamenii. Altminteri, toată pompa creștină apare goală, lipsită de înțeles, despoiată de măreție, rămînînd doar un prilej de tortură cu totul pămîntească și modernă a unei familii îndurerate, căreia „Pietatea creștină“ trebuia să-i asigure tot răgazul pentru a se adînci în suferință.

Și atunci : „Pietate creștină“ sau adevărată impietate față de atmosfera de reculegere dela căpătăiul celui ce ne-a părăsit ? Krs.

Vizită Regală.

Regele Victor Emanuel, după informații indirecte care au început să sosească, nu s'a bucurat la Budapesta de o primire prea entuziastă. Intrevederea dela Venezia a fost un duș pentru patriotismul înlăcrămat al Maghiarilor. De ani de zile se sconta dincolo de Tisa că Coroana Sfintului Ștefan va fi restaurată printr'un sacrificiu de sînge al Italianilor. Fapt este că Ducele a promis, a tot promis, și a făcut declarații pe care este gata, cu siguranță, să le reînnoiască ori și cînd. Și totuși Budapesta a înțeles înfine, în ajunul venirii regelui Italiei, că Roma este dispusă să subscrie la un *Statu quo* european.

Lucru extrem de trist pentru magnați, dar, mai presus de toate, dezagreabil pentru regescul musafir care, dacă protocolul n'ar fi cerut să întoarcă vizita făcută în Italia de către Regentul maghiar, ar fi găsit preferabil să renunțe la un omagiu atît de lipsit de căldură. Cancelariile, alarmate de starea de spirit care se ghicea că predomină la Budapesta, au pus în picioare întreaga poliție cerîndu-i să întrebuișteze toate mijloacele ca să fie mulțime la primire. Vorba romînilui : s'a poruncit să fie entuziasm și, mai cu seamă, să fie entuziasm spontan. Poliția a pornit, în primul rînd, la vînătoarea Italianilor stabiliți la Budapesta : toți, pînă la ultimul, trebuiau să fie înșirați pe parcursul cortegiului. Dar cum colonia respectivă nu este prea numeroasă, Statul ungar a acordat toate facilitățile pentruca Italianii din Italia să poată participa în masă. Astfel, Regele a fost primit, în special, de propriii lui supuși care l-au ovaționat fără menajare. Ungurii de baștină au răgușit mai puțin. D. B.

Intre ciocan și nicovală.

Ungurii socoteau, în ultimii ani, că se bucură în Europa de două prietenii sigure : acea a Italiei și acea a Germaniei, fiindcă Londra nu mai merge de mult în combinație. Dar cum cabinetul dela Berlin și cel dela Roma se priveau cu oarecare dușmănie, orice manifestație de amicitie ungermană indispucea Italia și invers. Cu atît mai mult își exprimau Ungurii devotamentul către Germania, cu cît doreau să-i menajeze fiindcă se îndeletniceau în interior să deznaționalizeze în chip urgent populațiile de rasă germană care ocupă tot teritoriul dela vest de Budapesta ; aceste populații ar fi putut cere să fie încorporate la Reich, în cazul că Austria s'ar fi unit cu Germania, care deodată ar fi ajuns vecină cu Ungaria. Berlinul primea deci cu mare rezervă surîsurile moștenitorilor Sfintului Ștefan, care, con-